

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. VIII. Contractus fidejussionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

§. VII.

Contractus feudalis.

45. **Q**uæritur, quid sit contractus feudalis?

Resp. Est contractus, quo dominium utile rei immobilis datur alicui pro fidelitate, & servitio personali, retento Dominio proprietatis ab eo, qui rem dat. Differt Feudum ab Emphyteusi. c.

Primo, quia in Emphyteusi in introitu Emphyteuta domino principali solvit quandam pecuniæ summam, non sic Vassallus, dum feudum recipit; nam dominus directus exigit solum obsequium, & fidelitatem personalem, quod si pensio referretur, contractus erit mixtus ex Emphyteusi, & feudo.

Secundo, quia Emphyteuta debet solvere pensionem tempore præfixo, etiam non requisitus. Feudatarius autem non debet solvere obsequium personale, nisi id petatur à principali; & tunc, si illud non exhibeat, amittit feudum: sicut cum graviter offendit dominum, aut ipsi est ingratus notabiliter.

Tertio, si successor Feudatarii non petit investituram, feudum etiam amittit.

§. VIII.

Contractus fidejussionis.

46. **Q**uæritur, Quid sit fidejussio?

Resp. Est contractus, quo quis sine pigno. c. & hypothecæ obligat accessorie, & casu, quo debitor principalis non

solvat, ad solvendam summam ab isto debentem.

47. **P**etitur, Quæ sint onera fidejussoris?

Resp. Sequentia; I. tenetur ad solvendam summam creditori, dum debitor principalis non solvit, & ad compensandum ipsius damnum ex dilata ultra præfixum tempus solutione, ad quam debitor erat obstrictus.

Secundo, post datam fidejussionem, non potest disponere de bonis propriis æquivalentibus debito, à debitore principali non dum soluto, nisi aliis æquivalentes facultates habeat.

48. **D**ubatur. Petrus fidejubes pro debito, quod Franciscus debet Paulo, sed propter fidejussionem exigit à Francisco, vel, quod ad suam officinam emat sericum, vel, quolibet anno, quo fidejussio durat, solvat duos aureos; petitur, an licitè id possit exigere?

Resp. Negativè, est utique contractus fidejussionis licitus; at ubi apponitur conditio, ut debitor solvat aliquid pretio æstimabile fidejussori, illicitus evadit: Nam fidejussio est quædam mutui species: cum enim ipse fidejussor mutuum amico dare non possit, alium per suam fidejussionem rogare videtur ut det loco sui: in mutuo autem aliquid supra sortem recipiendum non est.

49. **P**etitur, Quæ sint onera debitoris, pro quo fidejubesur?

Resp. Sequentia. Primo, tenetur indemnem reddere fidejussorem de sua fidejussione; qui solvens pro reo principali actionem habet contra ipsum ad repetendum omne id, quod pro ipso solvit, cap. Pervenit de fidejussoribus.

Secun-

Secundò, debet fidejussorem ab obligatione liberare, cum ab ipso fidejussore cogitur, ut eum liberet; nam in fidejussoria obligatione non videtur actum, ut fidejussor perpetuo obligatus sit, sed post justum tempus eximitur, ne praestitum beneficium illi damnosum sit; æquum enim non est, eum, qui amico pietatis officium exhibuit, retineri in perpetua obligatione, dum debitor potest eum liberare solvendo pecuniam debitam.

Casus, in quibus potest fidejussor, antequam solvat, agere contra debitorem pro sua libertate traduntur, *cap. Eum, pro quo*, hoc tit. & sunt: I. Si debitor sit arbitrio Judicis in mora solvendi. II. Si debitor principalis dilapidet bona sua, vel incipiat vergere ad inopiam. III. Si fidejussor condemnatus sit, nam non convenit, ut pro beneficio debeat pati detractionem in carcerem, vel cedere bonis. Addi potest. Si fidem suam ad tempus interposuit; nam, eo elapso, obstringi nequit; cum fidejussor non extendatur ultra verba, & conventionem.

§. IX.

Contractus donationis.

50. **Q**uæritur, *Quid sit donatio.*

Resp. Est rei alicui non debita spontanea, & liberalis concessio translatione domini. Quæ, dum à donatario acceptatur, pagit obligationem, etiam sub mortali, si res donata sit alicujus momenti

Donatio alia dicitur *inter vivos*, ut, *Matthæi. Cautela Confess.*

cum quis ex mera liberalitate sic donat, ut, etiam se vivo, velit rem donatam esse alterius: Hæc etiam, post donatarii acceptationem revocari potest ob ingratitudinem ipsius donatarii: ut, *si forte in donantem manus impias injecerit; aut ei atroces injurias; seu grave rerum suarum damnum, vel vitæ periculum inferro presumpserit, cap. propter de donation.* Sed de ingratitudine debet legitime constare, & coram Judice est probanda, ut in conscientia donatarius teneatur restituere. *Abellii Medulla p. 2.7. precept. decal. sect. 7. §. 7. nu. 5.* Revocatur etiam, si postea liberi donanti nascantur, *l. si unquam, C. de revocand. donat.* Quæ lex fundatur in presumpta voluntate donantis, qui existimatur donaturus, quia putabat se filios non suscepturum.

Et alia, quæ fit *causa mortis*, ut, cum quis donat, ita ut rem non velit esse alterius absolute, & irrevocabiliter, nisi post suam mortem, qualiter in testamentis, & codicillis fieri solet; hæc non reputatur ultima voluntas donantis, idè potest ad ipsius arbitrium revocari, cujus morte solum confirmatur.

51. Quæritur, *Quid sit necessarium ad donationis valorem?*

Resp. Primò, ut, qui donat, dominium, & administrationem habeat rei, quam donat. Secundò, ut res, quæ donatur, alteri non sit obligata. Tertio, ut donans sit rationis compos. Quarto, ut is, cui donatur, sit donationis capax.

52. Petitur; *An subsistat bonorum donatio facta inter conjuges post matrimonium unitos?*

Resp. Negativè, loquendo de donatione (M in m) tione